

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený X
bytem X

proti

žalovaným: 1) **Magistrát hlavního města Prahy**, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
2) **Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1
3) **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2
4) **Úřad městské části Praha 22**, IČO 00240915
sídlem Nové náměstí 1250, 104 00 Praha 114

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 2. 9. 2019, č. j. MHMP 1816350/2019, sp. zn.: S-MHMP 200139/2019/STR; rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 20. 12. 2022, č. j. P22 29846/2022 OV 11, sp. zn. MC22 881/2020 OV 11; rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 25. 11. 2024 č. j. MHMP 1988842/2024, sp. zn.: S-MHMP 1934410/2024/STR; rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 12. 2. 2019, č. j. P22 1436/2019 OV 04, sp. zn. MC22 1373/2018 OV 04; rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 29. 11. 2024, č. j. P22 26889/2024 OVÚP 11, sp. zn. MC22 1326/2024 OV 11; rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 25. 6. 2025, č. j. P22 16600/2025 OVÚP 04, sp. zn. MC22 239/2025 OVÚP 04;

o návrhu na vydání bezdůvodného obohacení směřujícímu vůči žalovanému 4);

o návrhu, jímž se žalobce domáhal náhrady za vynaložené náklady, soudní poplatky a právní zastoupení vůči žalovanému 1), 2) a 3);

o návrhu na přiznání spravedlivého zadostiučinění dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, směřujícímu vůči žalovaným 1), 2) a 3)

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal ke zdejšímu soudu žalobu, kterou brojí proti v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaných (žalobcem navržené výroky rozsudku I., II., III. a V.). Současně ve svém podání navrhl, aby soud uložil žalovanému 4) vydat žalobci bezdůvodné obohacení spolu se zákonným úrokem z prodlení (žalobcem navrženo pod výrokem IV. petitu žaloby). Dále se pak žalobce domáhal náhrady za vynaložené náklady, soudní poplatky a právní zastoupení vůči žalovanému 1) 2) a 3) spolu s příslušenstvím. Závěrem se žalobce domáhal rovněž přiznání spravedlivého zadostiučinění ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci („ZOŠ“), od žalovaných 1), 2) a 3) v žalobcem určené výši 499 000 Kč (žalobcem navržený výrok VII.).
2. Soud předepisuje, že žalobce v žalobě i dalším podání ze dne 30. 3. 2026 označil za žalovaného pouze žalovaného 1). Zbytek subjektů, jež soud označil výše za žalované, označil žalobce za osoby zúčastněné na řízení („OZNŘ“). Z obsahu žaloby a žalobcem navržených výroků nicméně soud dovodil, že těmto subjektům přísluší postavení žalovaných – žalobce totiž brojí proti jejich rozhodnutím. Soud rovněž poukazuje na to, že sám žalobce označil zmíněné subjekty jako „osoby zúčastněné na řízení na straně žalovaného“.
3. Pro pořádek soud uvádí, že žalobce označil za OZNŘ také společnosti Vivus RD Uhřetěves s.r.o., IČO 65416368, se sídlem Budějovická 64/5, 140 00 Praha 4 – Michle; a Vivus Uhřetěves s.r.o., IČO 28184416, se sídlem Budějovická 64/5, 140 00 Praha 4 – Michle. Soud dva posledně dva jmenované subjekty nezpravil o možnosti vstupu do řízení coby OZNŘ dle § 34 zákona č. 15/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“). Shledal totiž tento postup nadbytečným, jelikož se rozhodl žalobu bez věcného projednání odmítnout.
4. Přípisem ze dne 27. 3. 2026, č. j. 11 A 6/2026-31, vyzval soud žalobce k tomu, aby zaslal kopie rozhodnutí, jejichž zrušení se žalobou domáhal pod body I., II., III. a V.
5. Žalobce v reakci na přípis soudu doručil rozhodnutí, jejichž zrušení se domáhal navrženými výroky I., II. a V. Rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 25. 11. 2024 č. j. MHMP 1988842/2024, sp. zn.: S-MHMP 1934410/2024/STR, jehož zrušení se domáhal v navrženém výroku III., nedoložil.
6. Soud dále přípisem ze dne 27. 3. 2026, č. j. 11 A 6/2026-30, požádal žalovaného 1), aby sdělil, kdy byla žalobci doručena rozhodnutí, jejichž zrušení se domáhal navrženými výroky I. – III. Současně soud požádal o předložení doručenek k dotčeným rozhodnutím. Dále soud požádal žalovaného 1) o informaci, zda žalobce uplatnil opravný prostředek proti rozhodnutí pod bodem II. Pokud se tak stalo, tak jakým způsobem či rozhodnutím odvolací řízení skončilo.
7. Žalovaný 1) sdělil v reakci na přípis soud následující. Za prvé uvedl, že jeho rozhodnutí ze dne 2. 9. 2019, č. j. MHMP 1816350/2019, sp. zn. S-MHMP 200139/2019/STR (napadené rozhodnutí pod bodem I. žalobního petitu – pozn. soudu), bylo žalobci doručeno dne 14. 9. 2019 (doručenku zaslal v příloze – pozn. soudu). Toto rozhodnutí však bylo (spolu s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2021, č. j. 11 A 174/2019-124) zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2023, č. j. 6 As 386/2021-64. Odbor

stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy („MHMP“) pak ve věci znovu rozhodl, a to rozhodnutím ze dne 26. 1. 2024, č. j. MHMP 147819/2024 sp. zn. S-MHMP 200139/2019/STR, které bylo žalobci doručeno dne 31. 1. 2024 (doručenku zaslal v příloze – pozn. soudu). Za druhé uvedl, že proti rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 22 ze dne 20. 12. 2022, č. j. P22 29846/2022 OV 11, sp. zn. MC22 881/2020 OV 11 (napadené rozhodnutí pod bodem II. žalobního petitu – pozn. soudu) nebylo podáno odvolání. Za třetí uvedl, že rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 25. 11. 2024, č. j. MHMP 1988842/2024, sp. zn. S-MHMP 1934410/2024/STR (napadené rozhodnutí pod bodem III. žalobního petitu – pozn. soudu), bylo žalobci doručeno dne 28. 11. 2024 (doručenku zaslal v příloze – pozn. soudu).

8. Soud při posuzování žalobcových návrhů vycházel z následující právní úpravy.
9. Dle § 46 odst. 1 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže*
 - a) *soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat,*
 - b) *návrh byl podán předčasně nebo opožděně,*
 - c) *návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou,*
 - d) *návrh je podle zákona nepřípustný,*
 - e) *návrh sleduje zjevné zneužití práva.*
10. Dle § 46 odst. 2 s. ř. s. *soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.¹²⁾ V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.*
11. Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. *lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Pokud se žalobci rozhodnutí neoznamuje, běží tato lhůta ode dne, kdy se žalobce prokazatelně s rozhodnutím seznámil; nejpozději lze však žalobu podat do jednoho roku od právní moci napadeného rozhodnutí. Dle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.*
12. Ustanovení § 46 soudního řádu správního „*upravuje 4 okruhy důvodů, pro něž musí být návrh na zahájení řízení odmítnut. První okruh důvodů spočívá v nedostatku podmínek řízení [písm. a)], druhý okruh důvodů v nedodržení časových limitů pro podání návrhu na zahájení řízení [písm. b)], třetí okruh důvodů v nedostatku aktivní legitimace navrhovatele [písm. c)] a poslední okruh důvodů představuje nepřípustnost návrhu [písm. d)], ten je vymezován řadou navazujících ustanovení týkajících se jednotlivých návrhových typů.*“ (KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-5-4]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X. Soud na tomto místě podotýká, že s účinností od 1. 1. 2026 „přibyl“ důvod dle písm. e), tj. že návrh sleduje zjevné zneužití práva. S tímto důvodem citovaná část komentáře nepracuje, jelikož je komentář staršího data. To však nic nemění na aktuálnosti výkladu k § 46 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Tato ustanovení totiž nedoznala změn.

13. Soud je povinen posuzovat, zda jsou splněny podmínky řízení, i bez návrhu, a to kdykoliv během trvání řízení (§ 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád – „o. s. ř.“). Některé nedostatky podmínek řízení jsou neodstranitelné. Nelze je zhojit úkonem účastníků řízení ani úkonem soudu. Některé jiné nedostatky podmínek řízení lze odstranit. V případě odstranitelných nedostatků podmínek řízení je povinností soudu pokusit se o jejich odstranění. V případě, že k nápravě nedostatku může přispět soud, je povinen učinit za tím účelem všechna nezbytná opatření. Věcnému projednání návrhu brání jen nedostatky některých podmínek řízení, projednání věci tak zpravidla nebrání např. nedostatek místní příslušnosti soudu. Jde-li nicméně o tak závažný nedostatek podmínek řízení, že nelze věc projednat, musí být návrh odmítnut. Odmítnutí návrhu musí v případě odstranitelných nedostatků podmínek řízení předcházet marný (bezvýsledný) pokus o jejich odstranění.
14. Mezi neodstranitelné nedostatky podmínek řízení patří také nedostatek pravomoci správních soudů. Ta je vymezena v § 2 a § 4 s. ř. s. Správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům, nikoliv právům vyplývajícím ze soukromoprávních vztahů. Základní tři žalobní typy, vyjmenované v § 4 odst. 1 písm. a) až c) s. ř. s, slouží k ochraně před zásahem (v nejširším slova smyslu), jehož původcem je správní orgán. Nedostatek pravomoci soudu tak vede k odmítnutí žaloby.
15. Specifikem výše vymezeného § 46 odst. 2 s. ř. s. je, že správní soud je povinen návrh na zahájení řízení odmítnout, a navíc poučit navrhovatele o tom, k jakému věcně příslušnému soudu je třeba v takové věci podat návrh na zahájení řízení s tím, že pokud tak navrhovatel učiní ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení o odmítnutí návrhu na zahájení řízení, bude mu pro účely občanského soudního řízení zachována lhůta spojená s podáním návrhu ke správnímu soudu. Soud zároveň nepoučuje navrhovatele o tom, jaký soud rozhodující v občanském soudním řízení je místně příslušný k projednání dané věci.
16. Soud žalobu odmítne dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rovněž v případě, kdy odpadl předmět řízení či *neexistoval* již při podání žaloby. Ačkoliv soud rozhoduje o těchto typech návrhů (na zrušení rozhodnutí správního orgánu) zpravidla podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného správního aktu, musí tento správní akt existovat po celou dobu soudního řízení. Neexistence předmětu řízení je neodstranitelnou podmínkou řízení.
17. Soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne žalobu také pokud je návrh nepřijatelný. Dle § 68 písm. a) je žaloba nepřijatelná také tehdy, *nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného*. Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. lze totiž napadnout pouze takové rozhodnutí, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Jak Nejvyšší správní soud vysvětlil v rozsudku ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 As 228/2016-76, bodu 35, „za dotčení práv ve smyslu § 65 s. ř. s. nelze považovat každý tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv, ale toliko zásah konečný“.
18. Městský soud dále odkazuje na závěr uvedený v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem („Krajský soud“, případně „KS“) ze dne 20. 8. 2024, č. j. 15 A 4/2024-34, jenž shledal, že „[p]okud se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., lze žalobou napadat přímo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jen tehdy, je-li výjimečně správní řízení zvláštním zákonem konstruováno jako jednostupňové. Není-li tomu tak, potom má nevyčerpání dostupných řádných opravných prostředků žalobcem za následek nepřijatelnost žaloby.“. Soud tak musí zkoumat, zda bylo možné podat proti žalobou napadenému rozhodnutí opravný prostředek.

19. Co se týče nároků plynoucích ze zákona č. 82/1998 Sb., je důležité poukázat na to, že ty je dle § 14 uvedeného zákona zapotřebí nejprve uplatnit u úřadu ve smyslu § 6 téhož zákona. Uplatnění nároku u úřadu je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Dle § 15 odst. 3 ZOŠ je možné domáhat se škody pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
20. Pravomoc věc projednat přitom náleží civilnímu soudu. Z § 7 o. s. ř. lze totiž dovodit, že nárok na náhradu škody či zadostiučnění proti státu je projednáván v občanském soudním řízení, není-li svěřen jinému režimu. Z nálezu Ústavního soudu („ÚS“) ze dne 1. 6. 2010, sp. zn. I. ÚS 904/08 dále plyne, že věcně příslušným bude okresní či obvodní soud. Nejvyšší správní soud („NSS“) v rozsudku ze dne 7. 4. 2020, č. j. 10 As 389/2019-40, zdůraznil, že u nároku na náhradu škody za nezákonný zásah/nesprávný úřední postup podle zákona č. 82/1998 Sb. není podmínkou předchozí úspěch v zásahové žalobě ani soudní deklarace nezákonnosti zásahu. Tím NSS fakticky odlišuje správněsoudní ochranu od kompenzačního nároku podle zákona č. 82/1998 Sb.
21. Řízení o žalobě na vydání bezdůvodné obohacení je svěřeno do pravomoci civilních soudů, jedná se totiž o spor, který vyplývá z poměrů soukromého práva (§ 7 o. s. ř. ve spojení s § 2991 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník – „o. z.“). Věcně příslušným pak bude dle § 9 o. s. ř. okresní či obvodní soud (dle místní příslušnosti).
22. S ohledem na výše predestřené uvážil soud o věci následovně.

K navrženému výroku I.

23. Část žaloby směřující vůči rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 2. 9. 2019, č. j. MHMP 1816350/2019, sp. zn.: S-MHMP 200139/2019/STR (navržený výrok I. petitu) je opožděná, navíc soud zjistil neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v odpadnutí předmětu řízení.
24. V prvé řadě musí soud poukázat na to, že žalobce brojí proti rozhodnutí ze dne 2. 9. 2019, to samo o sobě poskytuje jistou indicii o tom, že žaloba bude opožděná. O opožděnou žalobu, jak již soud výše uvedl, se jedná, pokud nebyla podána v rámci zákonem stanovené lhůty. Ta činí dva měsíce od momentu, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Pokud se předmětné rozhodnutí žalobci neoznamuje, běží lhůta ode dne, kdy se žalobce prokazatelně s rozhodnutím seznámil. Nejpozději lze však žalobu podat do jednoho roku od právní moci napadeného rozhodnutí.
25. Dne 4. 9. 2019 byla datová zpráva obsahující napadené rozhodnutí dodána do datové schránky žalobce. Soud tento údaj zjistil z doručanky zaslané žalovaným 1). V této věci došlo k tzv. doručení fikcí dle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Dne 14. 9. 2019 totiž uplynulo 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Tímto okamžikem tak došlo k doručení rozhodnutí. Zákonná lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí pak uplynula po dvou měsících od doručení napadeného rozhodnutí. Posledním dnem pro podání žaloby tak byl den 14. 11. 2019. Žalobce však nynější žalobu podal až dne 24. 3. 2026. Žaloba je tak zjevně opožděná.

26. Soud dále zjistil, že žalobce již dříve podal žalobu proti napadenému rozhodnutí. Tu zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 16. 11. 2021, č. j. 11 A 174/2019-124. Následně rozsudkem ze dne 23. 10. 2023, č. j. 6 As 386/2021-64, NSS zrušil jak napadené rozhodnutí, tak uvedený rozsudek zdejšího soudu. Naskytl se zde tak neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v odpadnutí předmětu řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Neboť se jedná o nedostatek podmínky řízení neodstranitelný, nemohl soud přistoupit k jeho odstranění za součinnosti s žalobcem či žalovaným. Soudu tak nezbývá, než žalobu v této části odmítnout také pro tento nedostatek podmínky řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
27. Soud proto žalobu v této části odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

K navrženému výroku II.

28. Část žaloby směřující proti rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 20. 12. 2022, č. j. P22 29846/2022 OV 11, sp. zn. MC22 881/2020 OV 11, je opožděná, návrh je v této části navíc nepřipustný, jelikož žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.
29. Napadené rozhodnutí bylo doručeno 15. dnem vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručoval (§ 114 odst. 2 a 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád – „s. ř.“). V tomto případě tak došlo k doručení 4. 1. 2023. Posledním dnem dvouměsíční lhůty pro podání žaloby dle § 72 s. ř. s. bylo pondělí 6. 3. 2023. Den 4. 3. 2023 totiž připadl na sobotu.
30. Žalobce nyní řešenou žalobu podal až 24. 3. 2026 – tedy více než 3 roky po uplynutí lhůty pro podání žaloby. I v této části je tak žaloba opožděná, nic na tom nemění ani podpůrné pravidlo, které říká, že *pokud se žalobci rozhodnutí neoznamuje, běží tato lhůta ode dne, kdy se žalobce prokazatelně s rozhodnutím seznámil; nejpozději lze však žalobu podat do jednoho roku od právní moci napadeného rozhodnutí*. Jak totiž soud poznamenal, žalobce podal žalobu až více než 3 roky od uplynutí lhůty pro podání žaloby.
31. Současně soud konstatuje, že žaloba je nepřipustná, jelikož napadené rozhodnutí žalovaného konečný zásah do právní sféry žalobce představovat nemohlo, neboť proti němu bylo možné podat odvolání. Z vyjádření žalovaného 1) však plyne, že žalobce tak neučinil. Rovněž z vyjádření žalobce není zřejmé, že by odvolání podal. Soud připomíná, že teprve rozhodnutí o odvolání by bylo možné napadnout žalobou dle § 65 s. ř. s., jelikož právě to by bylo rozhodnutím konečným. Žalobce však v tomto případě brojí proti prvostupňovému rozhodnutí, proti němuž je žaloba nepřipustná dle § 68 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
32. Soud proto žalobu v této části odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a pro nepřipustnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Zároveň není možné využít postup dle § 46 odst. 5 s. ř. s., jelikož žalobce nebyl nesprávně poučen o nepřipustnosti opravného prostředku.

K navrženému výroku III.

33. Část žaloby směřující proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 25. 11. 2024 č. j. MHMP 1988842/2024, sp. zn.: S-MHMP 1934410/2024/STR, je opožděná.
34. Žalobce v této části brojil proti výše nadepsanému rozhodnutí, jež mu bylo doručeno dne 28. 11. 2024, jak soud zjistil z doručenky zaslané žalovaným 1). Posledním dnem lhůty pro podání žaloby tak bylo 28. 1. 2025. Žalobu však žalobce podal až dne 24. 3. 2026, tedy po lhůtě pro její podání dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

35. Soud proto žalobu v této části odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

K navrženému výroku IV.

36. O návrhu na vydání bezdůvodného obohacení uvážil soud následovně. Soud nemá pravomoc o věci rozhodnout, jelikož se jedná o věc svěřenou do pravomoci civilních soudů, a tato věc nespadá do jeho pravomoci dle § 2 s. ř. s. a § 4 téhož zákona. Žalobce totiž podal žalobu ke správnímu, a nikoliv civilnímu soudu, který by o ni mohl rozhodnout za podmínek uvedených v občanském soudním řádu.

37. Dle § 46 odst. 2 je tak na místě, aby soud poučil žalobce o možnosti podat žalobu k věcně příslušnému obvodnímu či okresnímu soudu (záleží na místní příslušnosti – pozn. městského soudu), a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Tímto tak soud činí.

38. Na základě výše uvedeného soud žalobu v této části odmítl dle § 46 odst. 2 s. ř. s. a zároveň žalobce poučil o možnosti podat žalobu na vydání bezdůvodného obohacení u civilního soudu.

K navrženému výroku V.

39. O návrhu na zrušení rozhodnutí Úřadu městské části Praha 22 se sídlem Nové náměstí 1250, 104 00 Praha 114, kterými byla jednotlivě vydána povolovací rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí provedení stavby pro žadatele Vivus RD Uhřetěves s. r. o. a žadatele Vivus Uhřetěves 7 s.r.o. uvážil soud následovně.

40. V první řadě musí poukázat na značnou obecnost formulace této části žalobního petitu. Soud proto vyzval žalobce k doložení rozhodnutí, které napadá. Žalobce v doplnění žaloby dodal soubor obsahující vícero rozhodnutí. Blíže se k nim však srozumitelně nevyjádřil.

41. Soud po seznámení se s napadenými rozhodnutí identifikoval tři rozhodnutí, které odpovídají žalobcově popisu napadených rozhodnutí:

- i) rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 12. 2. 2019, č. j. P22 1436/2019 OV 04, sp. zn. MC22 1373/2018 OV 04;
- ii) rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 29. 11. 2024, č. j. P22 26889/2024 OVÚP 11, sp. zn. MC22 1326/2024 OV 11;
- iii) rozhodnutí žalovaného 4) ze dne 25. 6. 2025, č. j. P22 16600/2025 OVÚP 04, sp. zn. MC22 239/2025 OVÚP 04.

42. Z výše uvedených dat vydání napadených rozhodnutí je zřejmé, že i žaloba proti nim je opožděná. I kdyby soud rozlišoval, zda se uplatní obecná dvouměsíční lhůta pro podání žaloby dle § 72 s. ř. s. či speciální měsíční lhůta nově koncipovaná v § 306 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, nezmění se skutečnost, že rozhodnutí byla vydána v letech 2019, 2024 a 2025. Nyní projednávaná žaloba byla však podána až 24. 3. 2026, jak již soud několikrát konstatoval. Žalobní návrhy směřující vůči výše jmenovaným rozhodnutím pod body (i) až (iii) jsou tak zcela zjevně opožděné. Povinností soudu je pak opožděné žalobní návrhy odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

43. Současně soud konstatuje, že žaloba proti výše vymezeným rozhodnutím (i), (ii) a (iii) je nepřípustná, jelikož tato rozhodnutí konečný zásah do právní sféry žalobce představovat nemohla, neboť proti nim bylo možné podat odvolání. Soud opětovně připomíná, že teprve rozhodnutí o odvolání by bylo množné napadnout žalobou dle § 65 s. ř. s., jelikož právě to by bylo rozhodnutím konečným. Žalobce však v tomto případě brojí proti prvostupňovým rozhodnutím, proti nimž je žaloba nepřípustná dle § 68 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

44. Soud pro výše uvedené důvody žalobu v této části odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a pro nepřipustnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Zároveň není možné využít postup dle § 46 odst. 5 s. ř. s., jelikož žalobce nebyl nesprávně poučen o nepřipustnosti opravného prostředku.

K navrženému výroku VI.

45. O návrhu, jímž se žalobce domáhal náhrady za vynaložené náklady, soudní poplatky a právní zastoupení vůči žalovanému 1), 2) a 3), uvážil soud následovně.
46. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu však správní soud rozhoduje pouze způsoby předvídanými § 78 s. ř. s., tj. zejména o zrušení napadeného rozhodnutí, vyslovení nicotnosti nebo zamítnutí žaloby. O náhradě nákladů řízení před správním soudem pak rozhoduje soud samostatně podle § 60 soudního řádu správního. Náhrady nákladů řízení před správním soudem se tedy nelze domáhat jako samostatného předmětu řízení zvláštním žalobním petitem.
47. Požadavek žalobce, aby mu bylo přiznáno peněžité plnění představované náhradou soudních poplatků a nákladů právního zastoupení *před soudy všech stupňů*, má povahu samostatného majetkového nároku. Takový nárok je svou povahou podřaditelný režimu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Podle § 31 odst. 1 a 2 tohoto zákona náhrada škody zahrnuje i účelně vynaložené náklady řízení, avšak jen tehdy, nebylo-li možné se jejich náhrady domoci postupem podle procesních předpisů nebo nebyla-li již přiznána.
48. Soud opakuje, že nárok podle zákona č. 82/1998 Sb. se nejprve uplatňuje u příslušného úřadu; toto předběžné uplatnění je podmínkou případného soudního uplatnění nároku (§ 14 odst. 1 a 3 zákona č. 82/1998 Sb.). U soudu se lze náhrady domáhat teprve tehdy, nebyl-li nárok do šesti měsíců plně uspokojen (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). O takovém nároku pak rozhoduje soud v občanském soudním řízení (§ 7 občanského soudního řádu).
49. Městský soud proto uzavírá, že v uvedené části se žalobce nedomáhá ochrany poskytované ve správním soudnictví, nýbrž rozhodnutí o samostatném soukromoprávním, resp. majetkovém nároku, o němž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. K projednání takového návrhu není správní soud věcně příslušný.
50. Soud proto žalobu v této části podle § 46 odst. 2 soudního řádu správního odmítl.
51. Současně však soud poučuje žalobce o možnosti podat do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení v takto vymezeném rozsahu odmítnutém rozsahu žalobu u věcně příslušného soudu v občanském soudním řízení. Věcně příslušným je zásadně okresní soud, v Praze obvodní soud (§ 46 odst. 2 s. ř. s., § 9 odst. 1 o. s. ř.).

K navrženému výroku VII.

52. O návrhu na přiznání spravedlivého zadostiučinění dle zákona č. 82/1998 Sb., který směřuje vůči žalovaným 1), 2) a 3), uvážil soud následovně.
53. Jak plyne z výše předestřené rozhodné právní úpravy a judikatury, žalobcem požadované plnění projedná civilní soud, jelikož právě jemu náleží pravomoc o takové věci rozhodnout. Žalobce se totiž domáhá soukromoprávního nároku, o němž má jednat právě soud civilní v občanskoprávním řízení.
54. Soud proto žalobu v této části podle § 46 odst. 2 soudního řádu správního odmítl.

55. Současně však soud poučuje žalobce o možnosti podat do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení v takto vymezeném rozsahu odmítnutém rozsahu žalobu u věcně příslušného soudu v občanském soudním řízení. Věcně příslušným je zásadně okresní soud, v Praze obvodní soud (§ 46 odst. 2 s. ř. s., § 9 odst. 1 o. s. ř.).

Závěr a náklady řízení:

56. Vzhledem k výše uvedenému soud seznal, že podaná žaloba neobsahuje věcně projednatelné žalobní návrhy. Jako celek ji proto odmítl. Dílčí důvody pro odmítnutí různých částí žaloby přitom uvedl výše v odůvodnění tohoto usnesení.
57. Současně soud tam, kde mu to ukládá § 46 odst. 2 s. ř. s. poučil žalobce o možnosti podat žalobu k civilnímu soudu. Toto poučení uvedl jak u dotčených žalobních návrhů, tak jej uvádí v části „Poučení“ níže. Učinil tak pro větší srozumitelnost tohoto rozhodnutí.
58. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádny z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.
59. Soud pro úplnost uvádí, že nevyzýval žalobce k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby; přičemž vycházel z ust. § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírám, jestliže jej soud před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Žalobce může, ve výše vymezeném rozsahu, do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o odmítnutí žaloby podat žalobu k místně příslušnému obecnému soudu odpůrce (žalovaného). V případě včasného podání žaloby u soudu příslušného k občanskému soudnímu řízení platí, že řízení o ní bylo u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. května 2026

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu